

Adunarea Domnului
(Psalmul 82)

Adunarea Domnului, adunarea Domnului,
Orice frate să ieie aminte,
Căci în psalmul optzeci și doi,
Căci în psalmul optzeci și doi,
Sînt așa minunate cuvinte.

Cor:
Sîntem judecați,
Sîntem condamnați,
(:Atunci cînd greșim
Și nu vrem să ne căim:)

Dumnezeul minunat, cînd aici ne-am adunat,
Ne trimite din ceruri putere.
Doi sau trei cînd se unesc
Și se roagă și citesc,
Vor avea pace și mîngîiere.

Însă vai ce neplăcut
Pentru-acei ce au căzut;
Bunătatea și lor le vorbește:
Pîna cînd veți judeca strîmb în adunarea Sa?
Pîna cînd nedreptatea domnește?

Pîna cînd veți asupra pe ai Domnului copii?
Pe acei ce așteaptă dreptate.
Veți fi aspru judecați
Dacă nu vă îndreptați,
Părăsind ale voastre păcate.

Veți muri și veți pieri, voi ai Domnului copii
Pentr-a voastră viață murdară.
Deși sînteți Dumnezei,
Veți fi duși cu-aceia răi
În durere, în chin și ocară.

Amin